

LILIE

NAPSALA: MARIANNA HŮLOVÁ, S. A.

Jednoho dne v roce 1640 se na hradě Pleskov stala nečekaná událost. Královně Evelíně a královi Hubertovi se narodila trojčata Jan, Vít a Bedřich.

Bylo to úžasné! Alespoň do chvíle, kdy ke kolébkám přistoupily sudičky a začaly věštit:

„Já vám předpovídám, že budete silní a vzdělaní chlapci“. „Já vám předpovídám, že budete bohatí a slavní.“ „A já vám předpovídám, že si budete závidět a že pro svůj prospěch zavraždíte druhého.“

V tu chvíli sudičky zmizely.

Čas rychle plynul a hochům už bylo třicet let. Král a královna bohužel před dvěma roky zemřeli na tehdejší morovou epidemii. Na trůn tedy nastoupil princ Jan a převzal tři korunovační klenoty. Zlaté jablko, královskou korunu a žezlo.

Bylo zajímavé, že závistivý nebyl. Ale však jeho bratři ano. Měli v úmyslu ho zavraždit při projížďce na koni.

Jednoho slunečného odpoledne si Jan prohlížel lilie ve své královské zahradě. Lilie ale neměly svojí obvyklou barvu, byly zlaté. Janovi to přišlo divné, ale neměl čas se zeptat zahradníka, a tak si jeden květ utrl a dal do kapsy.

Najednou mu přišla pozvánka:

„Milý bratře,

s Bedřichem tě zveme na projížďku na koni kolem Havraních skal. Projížďka se bude konat ve dvě hodiny odpoledne.

Tvůj bratr Vít“

Jan neváhal a vyrazil k Havraním skalám. Tam na něj čekal Vít s Bedřichem. Bedřich se na něj zlomyslně usmál a Vít si pod vousy zamumlal něco jako: „Teď budu na trůně já!“ Ale Jan to neřešil.

Bedřich a Vít dvojhlasně Janovi řekli: „Z Havraních skal je pěkný výhled. Co takhle vyjet na vrchol?“

„Dobře“, souhlasil Jan.

Cesta na vrchol byla úzká a strmá. Bedřich náhle využil situace, kdy Jan pustil otěže a silným úderem ho z koně shodil.

Jan padal dolů a jeho dopad se stále blížil. Najednou z Janovy kapsy vylétl kvítek lilie a začal Jana nadnášet. Když ho kvítek dostal na vrchol, jeho bratři si už připíjeli na jeho smrt.

Jan se před bratry postavil a pravil: „Pořád jsem ale král já. Strážé, zatkněte je a do žaláře s nimi.“

V tu chvíli se z houští vynořily strážé, spoutaly zlomyslné bratry a odvedly je do žaláře.

Po dvou letech si Jan všiml, že na koruně jsou zlaté lilie, které tam dřív nebyly. V ten okamžik si vzpomněl na kvítek lilie, které vděčil za život.

KONEC